

Výrok rozsudku

1. Článok 17 ods. 2, 3 a 5 a článok 19 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, ako aj články 168, 169 a 173 až 175 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o výdavky vynaložené pobočkou zaregistrovanou v jednom členskom štáte, ktoré sú výlučne určené súčasne na transakcie podliehajúce dani z pridanej hodnoty a transakcie oslobodené od tejto dane, uskutočnené ústredím tejto pobočky nachádzajúcim sa v inom členskom štáte, je namieste uplatniť pomernú odpočítateľnú časť vyplývajúcu z podielu, ktorého menovateľ tvorí obrat bez dane z pridanej hodnoty pozostávajúci výlučne z týchto transakcií a ktorého čitateľ tvoria zdaniteľné transakcie zakladajúce právo na odpočítanie dane, pokiaľ boli uskutočnené v členskom štáte registrácie uvedenej pobočky, vrátane prípadu, keď toto právo na odpočítanie dane vyplýva z využitia možnosti voľby touto pobočkou, ktorá spočívala v uplatnení dane z pridanej hodnoty na transakcie uskutočnené v tomto štáte.
2. Článok 17 ods. 2, 3 a 5 a článok 19 ods. 1 šiestej smernice 77/388, ako aj články 168, 169 a 173 až 175 smernice 2006/112 sa majú vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa určila pomerná odpočítateľná časť uplatniteľná na všeobecné náklady určitej pobočky zaregistrovanej v jednom členskom štáte, ktoré prispievajú k vykonaniu súčasne transakcií uskutočnených touto pobočkou v tomto členskom štáte a transakcií uskutočnených jej ústredím nachádzajúcim sa v inom členskom štáte, je potrebné zohľadniť v menovateli podielu, ktorý predstavuje túto pomernú odpočítateľnú časť, transakcie uskutočnené tak pobočkou, ako aj jej ústredím, pričom v čitateli tohto podielu sa okrem zdaniteľných transakcií uskutočnených touto pobočkou musia uviesť výlučne zdaniteľné transakcie uskutočnené ústredím, ktoré by zakladali právo na odpočítanie dane, ak by boli uskutočnené v štáte registrácie dotknutej pobočky.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 3.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 17. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria – Maďarsko) – SH/TG

(Vec C-168/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia s ohľadom na situáciu v Líbyi — Séria zmlúv určených na zriadenie bankovej záruky v prospech subjektu uvedeného v zozname týkajúcom sa zmrazenia finančných prostriedkov — Uhradenie nákladov podľa zmluvy o zabezpečení — Nariadenie (EÚ) č. 204/2011 — Článok 5 — Pojem „finančné prostriedky sprístupnené subjektu uvedenému v prílohe III nariadenia č. 204/2011“ — Článok 12 ods. 1 písm. c) — Pojem „nárok na započítanie pohľadávky alebo pohľadávka so zárukou“ — Pojem „osoba alebo subjekt konajúce v mene osoby uvedenej v článku 12 ods. 1 písm. a) alebo b“) —

(2019/C 93/05)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SH

Žalovaná: TG

za účasti: UF

Výrok rozsudku

1. Článok 5 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 204/2011 z 2. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi sa má vykladať v tom zmysle, že sa:
 - uplatňuje na situáciu, o akú ide vo veci samej, v ktorej musia byť náklady, ktoré sa majú zaplatiť na základe zmluvy o zabezpečení, uhradené bankou Európskej únie líbyjskej banke, ktorej meno je zapísané do zoznamu uvedeného v prílohe III tohto nariadenia, a
 - v zásade neuplatňuje na situáciu, o akú ide vo veci samej, v ktorej musia byť náklady, ktoré sa majú zaplatiť na základe zmluvy o zabezpečení, uhradené bankou Únie líbyjskej banke, ktorej meno je zapísané do zoznamu uvedeného v prílohe III uvedeného nariadenia alebo bankou Únie inej banke Únie, pokiaľ banková záruka poskytnutá líbyjskou bankou je vystavená v prospech subjektu, ktorý je uvedený v tomto zozname, pokiaľ takáto platba nevedie z dôvodu existujúceho právneho a hospodárskeho prepojenia medzi bankou, ktorá je príjemcom tejto platby, a subjektom uvedeným v tomto zozname k nepriamemu sprístupneniu predmetných nákladov v prospech tohto subjektu.
2. Článok 12 nariadenia č. 204/2011 sa má vykladať v tomto zmysle, že
 - sa vo svojom pôvodnom znení uplatňuje, pokiaľ náklady, ktoré sa majú uhradiť na základe zmluvy o zabezpečení, majú byť uhradené bankou Európskej únie líbyjskej banke zapísanej do zoznamu uvedeného v prílohe III tohto nariadenia, ako aj bankou Únie líbyjskej banke, ktorá nie je uvedená v tomto zozname, ak je banková záruka poskytnutá líbyjskou bankou v prospech subjektu, ktorý je uvedený v tomto zozname, pod podmienkou, že líbyjská banka je považovaná za subjekt konajúci v mene líbyjskej vlády, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu;
 - sa v znení vyplývajúcom z nariadenia Rady (EÚ) č. 45/2014 z 20. januára 2014 neuplatňuje, pokiaľ náklady, ktoré sa majú uhradiť na základe zmlúv o zabezpečení, majú byť uhradené bankou Únie líbyjskej banke zapísanej do zoznamu uvedeného v prílohe III tohto nariadenia, ako aj bankou Únie líbyjskej banke, ktorá nie je uvedená v tomto zozname, ak je banková záruka poskytnutá líbyjskou bankou v prospech subjektu, ktorý je uvedený v tomto zozname, ak tieto náklady boli uhradené pred nadobudnutím účinnosti uvedeného nariadenia, a
 - tak vo svojom pôvodnom znení, ako aj vo svojom znení vyplývajúcom z nariadenia č. 45/2014 sa neuplatňuje, ak sa náklady splatné na základe zmlúv o zabezpečení musia uhradiť bankou Únie inej banke Únie.
3. Článok 9 nariadenia č. 204/2011 sa má vykladať v tom zmysle, že sa nemôže uplatňovať na úhradu nákladov, ako sú náklady, ktoré sa majú uhradiť na základe jednotlivých zmlúv, o ktoré ide vo veci samej.
4. Článok 17 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2016/44 z 18. januára 2016 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 204/2011, sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na náklady na záruku, ktoré má zaplatiť banka Európskej únie inej banke Únie v situácii, o akú ide vo veci samej, keď ku konečnému vyčísleniu dôjde po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 10.7.2017.